

גליון היכל הקודש

וועבענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
בגשיאזות כ"ק מרן מוהרא"ש שליט"א

זמנים

הדלקת הנרות..... 4:26
סוף זמן קר"ש..... 8:31
מוצש"ק..... 5:56
שיעורים כסדרן
בבלי.....שקלים כ"ב
ירושלמי.....שבועות י"ד
תוספתא.....סוטה פרק ז'

שנה 3, גליון 9 (100)

פרשת ויצא, ו' כסליו, שנת תשע"ד לפ"ק

שיחות מוהרא"ש

~ נישט גיין ליידיג ~

צייט איז די טייערסטע זאך וואס עס איז דא אויף די וועלט, מען קען עס נישט קויפן פאר קיין שום געלט, דאס איז נאר א מתנה וואס דער אייבערשטער געבט פארן מענטש, און יעדע מינוט צייט וואס עס גייט אנוועק ליידיג איז א פארלוסט וואס מען קען מער קיינמאל נישט צוריק באקומען.

און דערפאר דארף א מענטש זייער אכטונג געבן אויף די טייערע צייט און זעהן אז עס זאל נישט אנוועק גיין ליידיג, נאר ווערן אויסגענוצט אויף די ריכטיגע וועג. יעדע מינוט וואס גייט אריבער איז שוין א געשטארבענע מינוט, עס וועט קיינמאל נישט צוריק קומען, אויב מען האט עס אויסגענוצט ווי מען דארף איז גוט, און אז נישט איז עס שוין דערנאך.

עס איז באקאנט וואס דער הייליגער חתם סופר ז"ע האט געזאגט אז ער איז געווארן א תלמיד חכם פון פינף מינוט, און ווען די תלמידים האבן זיך געוואונדערט: "ווי אזוי קען מען ווערן א תלמיד חכם אין פינף מינוט?" האט ער זיי מסביר געווען אז ער האט גערעדט פון די פינף מינוט לעדן וואס ווערן פארוואסערט ביי מענטשן, אבער ער האט די קליינע מינוט לעדן אויך גוט אויסגענוצט און פון דעם איז ער געווארן א תלמיד חכם.

און ווען א מענטש זאל גוט קוקן ווער ער זעהן ווי עס גייט אים ליידיג היבש מער פון פינף מינוט, און ווען מען זאל צוזאם שטעלן די אלע פינף מינוטן וואס גייען ליידיג במשך א טאג, וועט עס אויסקומען צו אסאך שעה'ן. אבער ווען מען זאל אכטונג געבן נישט צו גיין ליידיג, קען מען זיך גאר אסאך איינקויפן אין די קליינע צייטן.

המשך בדף ב

פרשת השבוע

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן קנ"ה) אז ווען א מענטש איז שטארק מיט אמונה, ער גלייבט אינעם אייבערשטן, ער ווייסט אז וואס עס געשעהט קומט נאר פונעם אייבערשטן, דאן ווערט ער נישט דערשראקן פון קיין שום זאך, ער ווערט נישט גערועזט פון קיין שום זאך, ווייל ער ווייסט אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטער, אבער גלייך ווען ער הערט אויף צו טראכטן פונעם אייבערשטן, ער פארגעסט אז אלעס מאכט נאר דער אייבערשטער, ווערט ער שוין גערועזט און גערעגט פון יעדע זאך וואס עס איז נישט ווי אזוי ער וויל.

עס ווערט געברענגט פון די מקובלים (עי' שערי אורה, השער השמיני, הספיקה השלישית) אז "באר שבע" גייט ארויף אויף די זיבעטע מידה וואס דאס איז מלכות - די הייליגע אמונה.

דאס איז פשוט אין פסוק, **ויצא יעקב** - ווען א איד גייט ארויס, **מבאר שבע** - פון די הייליגע אמונה, ער פארגעסט אז דער אייבערשטער פירט די וועלט, **וילך חרנה** - גייט ער צו חרון אף, ער ווערט גערעגט און גערועזט פון א יעדע זאך.

(זאת התורה ויצא ג)

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה, מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן ס"א) אז וואו אידן וואוינען, אפילו אין חוץ לארץ, האט די קדושה פון ארץ ישראל, ווייל דורך דעם וואס אידן וואוינען דארט, ווערט די לופט געהייליגט אזוי ווי ארץ ישראל.

רש"י זאגט, ויצא יעקב, פארנוואס דארף שמיין פון וואו ער איז ארויסגעגאנגען, עס וואלט געווען גענוג עס זאל שמיין וילך חרנה, אז ער איז געגאנגען צו חרן, נאר ווען א צדיק גייט ארויס פון שטאט גייט אויך אנוועק די שיינקייט פון שטאט.

דער הייליגער "קדושת לוי" איז דאס מסביר אז עס איז שווער געווען פאר רש"י פארנוואס שמיים "וילך חרנה, ער איז "געגאנגען" צו חרן, עס וואלט געדארפט שמיין "וילך חרנה, ער איז "אראפגעגאנגען" צו חרן, ווייל די גמרא זאגט (ובחים נ"ד): אז ארץ ישראל איז העכער פון אלע לענדער.

המשך בדף ב

פֿרשֶׁת הַשְּׁבוּעַ

נאר דאס וואס עס שטייט אז אַרְצֵי יִשְׂרָאֵל איז העכער פון אלע לענדער, מיינט ברוחניות, אז עס איז חשובער פון אלע לענדער, און דערפאר ווען מען גייט ארויס פון ארץ ישראל הייסט עס אראפגעגאנגען, אבער ווען א צדיק גייט ארויס, ווען יעקב אבינו גייט ארויס, גייט אויך ארויס די שיינקייט פון שטאט, דאס מיינט אז ער געמט מיט מיט זיך ווי ער גייט, די שיינקייט און הייליגקייט פון שטאט.

דאס איז פֿשט אין פֿסוק, וַיֵּצֵא יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיֵּלֶךְ חֲרָנָה - אָפִילוּ וְעַן אַ אִיד אִיז נִישֶׁט אִין אַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, ער איז אין חוץ לארץ, ווערט דארט אויך געהייליגט דאס פלאץ מיט קדושת ארץ ישראל, דורך די תורה און מצוות מיט מעשים טובים וואס ער טוט דארט.

(זאת התורה ויצא ב)

ניקח מאבני המקום וישם מראשותיו, רש"י זאגט אז ער האט געלייגט די שטיינער אזוי ווי א רינג ארום זיין קאפ, ווייל ער האט מוכא געהאט פון שלעכטע חיות, דארף מען פארשטיין פארנוואס האט ער געלייגט די שטיינער נאר ארום זיין קאפ? די חיות קענען דאך אים בייסן אויף אנדערע חלקים פון זיין גוף?

מוהרא"ש שליט"א איז מסביר דעם פסוק לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן רל"ג) אז ווען עס קומט אריין שלעכטע מחשבות אין א מענטש'ס קאפ, און דער מענטש איז זיך מתגבר און ער שטופט אונזעק די שלעכטע געדאנקען, ער מראכט נאר גומע זאכן, האט דער אייבערשטער גרויס פארגעניגן פון דעם, דאס איז אזוי ווי מען זעהט אסאך מאל ביי קעניגן, אז מען ברענגט פאר זיי חיות אז זיי זאלן זיך קריגן איינער מיטן צווייטן, און די קעניגן האבן גרויס פארגעניגן דאס צו זעהן. די זעלבע איז אויך ביי די מחשבות פון א מענטש, די גומע מחשבות זענען פהורע חיות, און די שלעכטע מחשבות זענען די טמא'גע חיות, און זיי שלאגן זיך ארום אין דעם מענטש'ס קאפ, און ווען דער מענטש שטארקט די גומע מחשבות אויף די שלעכטע, האט דער אייבערשטער פביכול גרויס פארגענוגען פון דעם.

דער רבי ברענגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן י"ח) פון ספר יצירה, אז אותיות ווערן אנגעריפן שטיינער.

דאס קומט אונז דער פסוק מרמו זיין, יעקב האט גענומען די שטיינער די אותיות פון תורה, די אותיות פון תפלה, ער האט גערעדט צום אייבערשטן, און ער האט עס געלייגט ארום זיין קאפ, אז עס זאל אים שיצן פון די שלעכטע חיות, פון די שלעכטע מחשבות.

ווען א מענטש געמט די אותיות, ער לערנט די הייליגע תורה. ער געמט תפלה, ער רעדט זיך אים דאס הארץ פארן אייבערשטן. דאן ווערט ער געראמעוועט פון די שלעכטע מחשבות, די שלעכטע חיות.

(זאת התורה ויצא ד)

שיחות מוהרא"ש

פֿארַוואָס האָסטו מיר נישט געזאָגט?

עס איז געווען ביי אנשי שלומינו א גרויסער מענטש דער רב פון טשערין ז"ע, ער פלעגט זייער שטארק היטן און אויסנוצן די צייט, און אזוי האט ער זוכה געווען צו מחבר זיין אסאך ספרים, ער האט געמאכט א פירוש אויף ליקוטי מוהר"ן מיטן נאמען "פרפראות לחכמה", און נאך אסאך ספרים לויטן רבינו'ס למודים, און דאס אלעס איז נאר געווען אין זכות פון זיין שמירת הזמן.

מען דערציילט אויף אים אז ער פלעגט גיין שלאפן גאר פרי, גלייך נאך מעריב איז ער געגאנגען שלאפן און אויפשטיין ביי חצות און לערנען ביז אינדערפרי ווען ער האט געדאוונט ותיקין.

אבער אזוי ווי ער איז געווען דער רב פון שטאט האט ער געדארפט מסדר קידושין זיין ביי יעדע חתונה אין שטאט, האט ער געהייסן דעם שמש אז ער זאל אים מעלדן ווען עס איז דא א חתונה אין שטאט, און אזוי האט דער שמש געטוהן, ער האט יעדעס מאל איינגעמאלדן פארן רב איבער די חתונה, אבער דער רב פלעגט געווענליך נישט גיין מסדר קידושין זיין אליין נאר ער פלעגט מכבד דעם זיין מיט סידור קידושין, און ער אליין פלעגט נישט גיין צו די חתונה.

איין טאג ווען טשערנער רב איז געגאנגען דאווענען ותיקין האט ער געזעהן דארט א חתן, פרעגט ער דעם חתן: "ווען האסטו חתונה געהאט?", זאגט ער: "נעכטן נאכט", איז דער טשערנער רב צוגעגאנגען צום שמש און אים פארגעהאלטן: "פארנוואס האסטו מיר נישט געלאדנט נעכטן צו די חתונה?" האט דער שמש זיך פארענטפערט: "איך זעה דאך אז דער רב קומט סיי ווי נישט צו די חתונה, נאר איז מכבד דעם זיין מיט סידור קידושין, האב איך געקלערט אז עס פעלט נישט אויס צו רופן דעם רב איך וועל גלייך זאגן פארן זיין וועגן די חתונה", האט אים דער רב געענטפערט: "אבער דו האסט מיר אנגעוואוירן א נאכט פון תורה", ווען דער שמש האט נישט פארשטאנען האט דער רב אים מסביר געווען אז געווענליך גייט ער שלאפן פרי און שטייט אויף צו חצות צו לערנען, אבער ווען עס איז דא א חתונה אין שטאט און אלס רב וואלט דאך געפאסט איך זאל גיין צו די חתונה און עס וואלט גענומען מסתמא א האלבע נאכט און דערנאך ביי חצות בין איך דאך סיי ווי אויף, וואלט איך אויפגעווען א גאנצע נאכט, און דערפאר אפילו איך גיי נישט צו די חתונה פיר איך זיך אבער אז ווען עס איז דא א חתונה בין איך אויף א גאנצע נאכט און איך לערן תורה, און יעצט אז דו האסט מיר נישט איינגעמאלדן וועגן די חתונה, האסטו מיר אנגעוואוירן א נאכט פון תורה...

המשך בדף ב

שיחות מוהרא"ש

זעהט מען וואס הייסט שמירת הזמן, צו אויסנוצן די צייט ווי עס דארף צו זיין.

ליידיג גיין ברענגט נישט קיין גוטס

און אויסער די שאדן וואס מען האט ווען מען נוצט נישט אויס די צייט, וואס די צייט קען מען שוין קיינמאל נישט צוריק באקומען, איז דאס ליידיג גיין פאר זיך אויף א געפערליכע זאך. חז"ל זאגן (כתובות נ"ט): בטלה מביאה לידי שעמום ולידי זמה - ליידיג גיין מאכט דעם מענטש משוגע, און עס מאכט אים טוהן גרויסע עבירות, נאך זאגן חז"ל (דרך ארץ זוטא פרק ט') אז גיין הונדערט גיין און ניינציג מענטשן שטארבן פון ליידיג גיין און נאר איינס פון טויזנט שטארבט פון נאטירליכע סיבות.

ליידיג גיין הרג'ט אפ א מענטש ברוחניות ובגשמיות. ברוחניות - אז דער מענטש לערנט נישט און טוט נישט קיין מצות און עס ברענגט אים צו הארבע עבירות, און בגשמיות - ווען דער מענטש ארבעט נישט און טוט גארנישט פאר פרנסה ווערט ער א פולער מענטש און פאלט אריין אין א דיפרעסיע און גייט אפגעריסן און אפגעשליסן, און אלעס האט זיך אנגעהויבן פון ליידיג גיין.

ווען א מענטש וויל מצליח זיין ברוחניות ובגשמיות דארף ער זעהן צו אויסנוצן די צייט, קיינמאל נישט גיין ליידיג, אייביג זיין פארנומען מיט עפעס, אדער צו לערנען שיעורים כסדרן אין חומש, משניות, גמרא, אדער מדרש, און אפילו ווען מען לערנט נאר אביסל איז עס אויך זייער חשוב, אסאך מאל לערנט נישט א מענטש ווייל ער טראכט אז ער האט צופיל צו לערנען און דערפאר טוט ער גארנישט און ער גייט ליידיג, אבער ווען ער זאל וויסן אז אביסל איז אויך גוט, וואלט ער אריינגעכאפט וויפיל ער קען, איין פסוק חומש, איין משנה, איין מיקרה, איין הלכה, און געווענליך וועט ער שוין דערנאך באקומען די אפעטיט צו לערנען מער און מער, און אזוי וועט ער אויסנוצן די צייט.

און די זעלבע איז בגשמיות אויך. ווען א מענטש וויל מאכן נאר אסאך געלט אויף אמאל, דאן טוט ער גארנישט און ער גייט ליידיג, אבער ווען ער וועט פרובירן צו טוהן כאטש וואס ער קען אז ער זאל מאכן כאטש עפעס געלט, וועט דאס אים געבן די חשק צו גיין מער און מער און מאכן מער געלט.

דער עיקר איז צו זיין פארנומען שטענדיג, אדער לערנט מען, אדער דאווענט מען, אדער ארבעט מען, אדער שלאפט מען, אדער עסט מען, אדער איז מען פארנומען מיט אנדערע זאכן. אבי נישט צו גיין ליידיג וואס דאס הרג'ט דעם מענטש אינגאנצען.

כאטש מיר ווייסן אז געלט קומט נאר פונעם אייבערשטן, אבער דער מענטש האט נאך אלץ די בחירה, אדער זאל ער נעמען דאס געלט וואס דער אייבערשטער שיקט אים, אדער ער זאל עס פארטרייבן פון זיך. איינער וואס היט די צייט, דאן ווען דער אייבערשטער שיקט אים א שפע איז ער גלייך גרייט עס צו נעמען מיט צוויי הענט, אבער איינער וואס גייט ליידיג, ווען עס קומט אים א שפע, און אין יענע צייט פארברענגט ער די צייט מיט נארישקייטן, גייט די שפע אוועק און ער בלייבט מיט גארנישט.

וואויל איז דעם וואס היט די צייט וועט ער מצליח זיין ברוחניות ובגשמיות און האבן די וועלט מיט יענע וועלט אינאיינעם.

(שיחות מוהרא"ש חלק ג' ערך ביטול זמן, חלק ד' ערך בטלה, וחלק ה' ערך זמן)

ספורי מעשיות

מעשה ח' מרב ובן יחיד

האבן זיי אנגעהויבן צו שמועסן פון דעם גוטן יהודי וואס זיי פארן צו אים. האט דער סוחר זיי געענפערט. דער ? ! (מיט א לשון ווי מען פארוואונדערט זיך) ער איז זיך (דאך) א קל (פלומר נישט קיין ערלעכער יהודי). אט פאר איך פון אים, בין איך דערביי געווען און ער האט געטאן אן עבירה. האט זיך דער פאטער אנגערופן: (צום בן יחיד) זעסטו מיין קינד וואס דער סוחר דערציילט לפי תומו (פלומר ער איז זיך נישט מכון אין מיסטנע (פאר דוקא) צו דערציילן שלעכץ פון דעם גוטן יהודי, נאר דורך די רייד האט ער עס דערציילט) אט פארט ער דאך פון דארט. האבן זיי זיך אומגעקערט אהיים (דהיינו דער רב מיט דעם בן יחיד).

האבן זיי אנגעהויבן צו שמועסן פון דעם גוטן יהודי וואס זיי פארן צו אים. ווען זיי האבן געזעהן אז ער איז באקאנט מיט צדיקים, האבן זיי אים געפרעגט וואס ער זאגט צו דעם צדיק צו וועם זיי האבן געוואלט פארן.

האט דער סוחר זיי געענפערט, דער ? ! (מיט א לשון ווי מען פארוואונדערט זיך) ער איז זיך (דאך) א קל (פלומר נישט קיין ערלעכער יהודי). אט פאר איך פון אים, בין איך דערביי געווען און ער האט געטאן אן עבירה. דער ס"מ וועט אויסטרעפן אלע מיני ליגנטס און לשון הרעס, אבי צו זעהן אז א מענטש זאל נישט פארן צו א צדיק וואס קען אים העלפן און אים פירן אויפן ריכטיגן וועג.

זעסטו מיין קינד וואס דער סוחר דערציילט לפי תומו (פלומר ער איז זיך נישט מכון אין מיסטנע (פאר דוקא) צו דערציילן שלעכץ פון דעם גוטן יהודי, נאר דורך די רייד האט ער עס דערציילט) אט פארט ער דאך פון דארט. דער ס"מ מאכט זיך פאר א תם, ער מיינט גארנישט, ער ווייסט גארנישט, ער רעדט נאר סתם אזוי משיח לפי תמו, אבער אין די תמימות'דיגע רייד זענען באהאלטן א שעדליכע גיפט אוועק צו נעמען דעם מענטש פונעם צדיק און פונעם אייבערשטן.

דער ס"מ ווייסט אז אויב ער וועט קומען צום מענטש אפגערעכט און רעדן קעגן צדיק וועט דער מענטש אים נישט אויסהערן, דערפאר קומט ער אייביג מיט א תמימות'דיגע פנים, ער מיינט גארנישט, ער וויל נאר סתם אזוי שמועסן, און אינצווישן זיינע תמימות'דיגע רייד, דארט ליגט באהאלטן זיינע אמת'ע פונות, און ווען דער מענטש הערט אים אויס ווערט ער טאקע אפגעקיהלט פונעם צדיק, ער בלייבט ליידיג אן קיין שום חיות.

האבן זיי זיך אומגעקערט אהיים (דהיינו דער רב מיט דעם בן יחיד). דער ס"מ האט אויסגעפירט זיין ארבעט און אוועק געשלעפט דעם קינד פון צדיק, און דער קינד איז געבליבן אן קיין חיות.

(פארזעצונג קומענדיגע וואך א"ה)

(נהרי אפרסמו)

המדור הזה לזכות מו"ה שמעון בן אברהם נ"י

לאז נישט נאך

יחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמחה (באשתי כח, ים): ווערט געברענגט (פעל השמים: ועין השמים הנה נה רסוי עינים): אז 'סוף' 'א' פארטעפט 'קו' 'ל'; דאס הייסט, אויב א מענטש איז שטארק מיט זיין קול התפלה, און ער רעדט צום אייבערשטן, דעמאלטס אפילו 'מצב ארצה', ער ליגט געבען אין ארציות; ווייל יעדער מענטש לעבט דא אויף דער וועלט, און עס גייט אויף אים איבער ביטערע שווערע צרות, און חובות וכו', אבער אויב ער פארלייגט זיך נישט, און ער איז שטארק אין תפלה, און ער האלט אין זיין בעטן דעם אייבערשטן, און ער געט נישט אויף, דעמאלטס וראשו מגיע השמחה, זיין קאפ וועט אים זיין צוגעבינדן צום הימל.

דאס איז די מדרגה פון די צדיקים וואס זייער גאנצע זאך איז נאר תפלה, בעטן דעם פאשעפער, און זיי לאזן נישט נאך, און 'די מתנה האבן מיר אלע פאקומען פון הייליגן רבי'ן': רעדן צום פאשעפער.

דער הייליגער רבי נתן זי"ע האט געהאט אן אייניקל רבי מיכל, (א זון פון רבי יצחק ז"ל בן משה רבי זי"ע), וואס ער האט גע'ישט'ט די תמיות פון רבי נתן ז"ל, און ווען ער האט געזאגט תהלים און גערעדט צום פאשעפער, איז דאס געווען מיט אזא זיסקייט, און מיט אזא דביקות, אז ווער עס האט דאס געהערט איז געווארן פארגאפט, דער רבי מיכל ז"ל האט געהאט אויף זיך מחלוקת, [אזוי ווי מען קריגט אויף אלע עהליקע אידן]. איינמאל האט מען אים געהערט זאגן תהלים, (פאפיל לוי) מיט אזא מין זיסקייט: 'ל'דוד, ריבה ה' את ייבי, רבונו של עולם: קריג זיך מיי קריג! לחם את לחמי, האלט מלחמה מיי מלחמה! החזק מגן וצנה, וקומה בעזרתי וכו', נאכדעם הייבט ער אן וויינען: 'אמר לנפשי ישעתך אני, זאג פאר מיר רבונו של עולם, אז דו וועסט מיר העלפן! און ער האט דאס איבערגע'חזרט' מיט א מר'אדיגע ווארעמע און הארציגע געבעט.

ווייל דאס איז דער 'שלימות התפלה'; אז א מענטש קומט מיט אן אמת צום אייבערשטן, און ער בעט זיך ווי א קינד צו זיין טאטן, און לאזט נישט נאך.

(קאמפ'ס א' מתנה פון רבי'ן)

~ נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' ~

מוהרא"ש שליט"א געקומען אויף וויליאמסבורג צו א סעודת ראש חודש

דעם פארגאנגענעם מוצאי שבת האבן מיר געהאט די זכ"י אז מוהרא"ש שליט"א איז געקומען אויף וויליאמסבורג צו א סעודת ראש חודש אינאיינעם מיט א סעודת מלוה מלכה.

עס זענען זיך צוזאמגעקומען א גרעסערע עולם פון עטליכע הונדערט אידן פון איבער די שטאט מיטצוהאלטן דעם מעמד.

דער עולם האט זיך געוואשן צו א רייכע סעודה, און דערנאך האט מען געהאט די זכ"י צו הערן דברות קודש פון מוהרא"ש שליט"א.

מוהרא"ש שליט"א האט צום ערשט גערעדט פון די גרויסקייט פון סעודת ראש חודש און פון סעודת מלוה מלכה, וואס ביידע פון זיי זענען א גאנצע סימן אין שלחן ערוך, און נאכדערצו איז יעצט האבן מיר ביידע אינאיינעם.

דערנאך האט מוהרא"ש שליט"א גערעדט פון די גרויסקייט פון דעם חודש כסליו, לויט ווי דער רבי זאגט אז כסליו איז די ראשי תיבות פון דעם פסוק וירא ה' כי סר לראות, וואס דער פסוק זאגט דארט אז דער סנה האט געברענט אבער עס איז נישט געווארן פארברענט ווייל דער אייבערשטער איז געווען דארט, און דאס איז א חיזוק פאר יעדן איד אז אפילו ווען ער פילט אז ער איז א סנה א דארן-בוים, ער פילט אז ער איז נישט גוט און ער שטעכט נאך אנדערע, דארף ער אבער געדענקן אז דער אייבערשטער איז נאך אלץ מיט אים, און ער קען שטענדיג צוריק קומען צום אייבערשטן.

נאכן בענטשן איז זיך דער עולם צוגאנגען מיט פרישע חיזוק ווייטער אנצוגיין אין עבודת ה'.

מוצה להרבות בסעודת ראש חודש!

א שמחה אין ישיבה צו א פרישער חתן למזל טוב

גרויס פרייד הערשט אין ישיבה צום פרישן בחור וואס איז א חתן געווארן די וואך למזל טוב.

דער חתן איז גדלי דוד בלום נ"י בן ר' אשר יעקב ע"ה, וואס איז א חתן געווארן עב"ג בת מו"ה שמואל מאשקאוויטש הי"ו פון בית שמש.

ווי באקאנט האט מוהרא"ש צוגעזאגט פאר די בחורים אז ווער עס וועט לערנען מסכת תענית פערציג מאל וועט א חתן ווערן, און צענדליגע בחורים זענען שוין חתנים געווארן א דאנק דעם, און יעצט איז דא א פרישער חתן וואס האט זוכה געווען צו ענדיגן מסכת תענית הונדערט און איין מאל, און ער איז יעצט א חתן געווארן למזל טוב.

שישו ושמחו בשמחת חברינו!

B. HALPERN, CPA
CERTIFIED PUBLIC ACCOUNTANT
845.200.2222

Analysis and Money Management
Businesses and Individuals
INC, LLC Formation
Tax Planning
Sales Tax Returns
Payroll Service

Yanky Halpern
Executive Director
jacobhalpern@gmail.com

5014 16th Ave Suite 134
Brooklyn, NY 11204

קול ברסלב

מען קען הערן שיעורים פון כ"ק מוהרא"ש שליט"א אויך קען מען מיטהאלטן יעדע וואך דעם שיעור מיט א לייוו הוק-אפ 212-444-9191

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה יודא פאפלאנאש הי"ו צו זיין שמחת החתונה למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים. אמו.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה מרדכי אהרן היילפרין הי"ו צו די שמחת פדיון הבן פון זיין אינגל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זעהן אסאך אידיש נחות פון זיינע קינדער, דורות ישרים ומבורכים.

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר החתן גדלי' דוד בלום נ"י וואס איז א חתן געווארן למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, דורות ישרים ומבורכים, אמן.

צו באקומען דעם גליון יעדע וואך אויף אימעיל, ווי אויך צו אדוועטייזן אינעם גליון

פארבינט איין צו: Breslevcenter@gmail.com